

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący)

SSN Barbara Skoczowska

SSN Eugeniusz Wildowicz (sprawozdawca)

po rozpoznaniu skargi **P. D.**

skazanego z art. 233 § 1 k.k. i in.

na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w [...]

w sprawie II AKo [...]

na posiedzeniu w dniu 24 października 2017 r.,

na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U.2016 poz. 1259 ze zm.)

oddala skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 24 lipca 2017 r. skazany P. D. złożył skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie II AKo [...] w przedmiocie wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w R. z dnia 6 marca 2012 r. sygn. V Ka [...] utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 8 listopada 2011 r. sygn. II K [...]. W uzasadnieniu skargi wskazał, że pomimo złożenia przez obrońcę adw. M. P. wniosku o wznowienie postępowania w dniu 22 maja 2017 r., do chwili złożenia przedmiotowej skargi, Sąd Apelacyjny nie rozpoznał tego wniosku. Zdaniem skarżącego jest to przewlekłe rozpoznanie sprawy, narażające go

na „stres i traumę związaną z oczekiwaniem długotrwałym” na rozstrzygnięcie. Równocześnie skarżący zwrócił uwagę na „bezczelne, aroganckie, agresywne i wulgarne zachowanie oraz naśmiewanie się i szydzenie z niego” przez pracowników i funkcjonariuszy Policji i Prokuratury Rejonowej w K. w ostatnim czasie, gdy chciał powziąć informacje dotyczące akt sprawy i odpowiedzi prokuratora na wniosek o wznowienie postępowania (k. 3 akt SN).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga jest bezzasadna.

Przed wykazaniem powodów powyższej oceny na wstępie należy zauważyć, że skarga P. D. spełnia wymagania formalne określone w art. 5 ust. 1 i 2 oraz w art. 6 ust. 1 i 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Respektuje bowiem ogólne wymagania przewidziane dla pisma procesowego, zawiera żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania oraz przytacza okoliczności uzasadniające żądanie. Została też, co istotne, wniesiona w toku postępowania w sprawie. Wprawdzie prowadzone jest ono po prawomocnym zakończeniu postępowania głównego, jednak skarga związana jest z przewlekłością tego postępowania (o wznowienie). Dlatego podlega merytorycznej ocenie.

Przechodząc do analizy terminowości i celowości czynności dokonywanych przez Sąd Apelacyjny w sprawie w przedmiocie wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w R. z dnia 6 marca 2012 r. sygn. V Ka [...] utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 8 listopada 2011 r. sygn. II K [...], stwierdzić należy, że nie daje ona podstaw do uznania, iżby postępowanie to toczyło się przewlekłe w rozumieniu art. 2 ust. 2 przywołanej ustawy. Świadczy o tym wynikający z akt sprawy przebieg tego postępowania, w którym podejmowano następujące czynności. I tak, obrońca skazanego P. D. wniosek o wznowienie postępowania złożył w dniu 22 maja 2017 r. Został on zarejestrowany przez Sąd Apelacyjny w [...] pod sygnaturą

II AKo [...]. Odpowiedź na wniosek o wznowienie postępowania prokurator Prokuratury Rejonowej w K. złożył w dniu 12 lipca 2017 r. Sąd Apelacyjny w [...], postanowieniem z dnia 26 lipca 2017 r., oddalił wniosek o wznowienie postępowania. Postanowienie to uprawomocniło się w dniu 2 sierpnia 2017 r.

Powyższe zestawienie terminów i podejmowanych czynności oraz decyzji procesowych (z uwzględnieniem czasu niezbędnego dla przekazywania związanej z tym korespondencji i doręczeń) przekonuje, że działania te, podejmowane były bez nieuzasadnionej zwłoki. Zauważyć należy, że sprawa z wniosku o wznowienie postępowania rozpoznana została po dwóch miesiącach i czterech dniach od momentu złożenia wniosku, co czyni twierdzenia skarżącego o „długotrwałym oczekiwaniu” na wynik sprawy nieuprawnionymi. Okres oczekiwania na rozstrzygnięcie sprawy nie przekroczył więc rażąco „rozsądnego terminu”, o którym mowa w art. 2 § 1 pkt 4 k.p.k.

Z kolei uwagi skarżącego odnoszące się do zachowania pracowników i funkcjonariuszy Policji i Prokuratury Rejonowej w K., należy uznać w niniejszym postępowaniu za bezprzedmiotowe.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę, Sąd Najwyższy oddalił skargę.

[aw]